

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscov*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Saltant a l'abisme

Ara fa tot just un any, el gener del 2012, la Generalitat Valenciana va estar a punt de deixar de pagar un crèdit al Deutsche Bank. Aquesta eventualitat hauria situat la confiança de les institucions públiques espanyoles en un punt d'inflexió perillós. Hauria provocat un descrèdit que hauria tingut unes conseqüències encara molt més dures de les que han desgranant-se al llarg de tot l'any. Per això l'estat ho va impedir. Aquella primera intervenció va significar el preàmbul de tot un seguit d'ajudes que han impedit la fallida del govern valencià, però que no han pogut evitar els impagaments sistemàtics que han provocat el col·lapse de la majoria dels seus proveïdors. Gràcies a l'ICO, primerament, i després al Fons de Liquiditat Autòmic, que ha prestat 4.500 milions a la Generalitat, les finances valencianes no han caigut a l'abisme... fins ara. Però, malgrat aquests pedaços, el problema, lluny de resoldre's, s'ha mantingut i s'ha agreujat. El deute acumulat del govern valencià supera els 27.000 milions d'euros, una quantitat que, des dels pressupostos actuals, fa inviable una solució raonable a tot plegat.

La contenció del dèficit públic que l'any passat el govern de Mariano Rajoy va imposar a les dites comunitats autònomes va ser de l'1,5 del PIB. En el cas valencià l'exigència suposava unes retallades pressupostàries de 1.435 milions i uns ingressos complementaris de 1.160 milions. El setembre passat es va saber que el nivell de compliment per part de la Generalitat se n'havia allunyat molt: només 265 milions en l'apartat de la despesa i 145 en el dels ingressos. Sembla impossible, per tant, que només en el darrer trimestre es puguen reconduir els comptes públics valencians, malgrat que els portaveus de l'executiu que presideix Alberto Fabra insisteixen que sí que ho han aconseguit. Si l'incompliment es confirma, el govern de l'estat haurà d'intervenir la Generalitat Valenciana, d'una manera o una altra, deixant de costat l'afinitat política. I tot es complica més si es té en compte que enguany el nivell de contenció fiscal per als governs autònoms ha quedat fixat en el 0,7 per cent.

Aquests són els símptomes de la doble malaltia que pateixen les finances públiques valencianes. D'una part, han estat víctimes d'un model d'actuació política nefast. Carregat de despeses inútils, de gestos arrogants sobers i d'excessos desbotats. De l'altra, els valencians pateixen un espoli fiscal superior, en alguns extrems, fins i tot al cas de Catalunya, però han suportat alhora uns governs que han estat incapaços de reivindicar una solució a aquesta anomalia davant l'estat. I això encara es manté.

Als nostres lectors

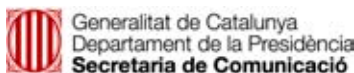

El trencaclosques de la banca

Quant es retardarà el xoc en la caiguda de les finances públiques valencianes? Tots els signes apunten que la Generalitat no complirà el compromís de contenció del deute en l'any que hem tancat. Si el 2012 ha estat *horribilis*, el 2013 fa tota la fila de ser pitjor encara. Violeta Tena i Víctor Maceda expliquen les claus d'aquest enorme fracàs.

Aquest número d'EL TEMPS inclou també un reportatge de Gemma Aguilera sobre el trencaclosques de la banca espanyola, que, després de les sotragades que ha patit, es pot descompondre i recompondre ara més amb l'entrada de grups estrangers. I finalment, també una entrevista amb Josep-Lluís Carod-Rovira, guanyador del premi Andròmina de narrativa, amb l'obra *La passió italiana*, ja a les llibreries.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.